

1 - uvodnik • 2 - cogitoergosum • 3/4 - pozor, pozor! • 5 - mosp - skk
6 - sladkosnedni kotiček • 7/8 - cogitoergosum • 8 - mosp - skk

OV
rast



Vida Forčič

Po NEVIHTI ... SE BO POKAZALO SONCE?

Po burnem mesecu šolskih zapletljajev se je svet zopet umiril. Vsaj navzven se je umiril. Študenti in dijaki so spet za šolskimi klopami, ministrica Gelmini je začasno utihnila, Berlusconi je svoj nos usmeril v druge, zanimivejše politične dejavnosti. In tako gre Italija naprej (beri: nazaj) ... z nami vred, kot ponavadi.

Država, politiki, ki delajo proti lastni mladini. To je res zanimiva situacija, ki je vredna, da si jo podrobneje ogledamo. Posebni, celo edinstveni zakoni, ki so narejeni po meri, da pripeljejo Italijo na nivo srednjeveškega izobraževalnega sistema. Nekomu v korist, seveda. Zelo zanimivo. Se bo ta zakon zares tudi dejansko uveljavil? Zakon – grožnja, ki je do sedaj le na papirju, a je temna senca v prihodnosti naše države ...

Mogoče se bo reforma izvedla le na pol, mogoče deset odstotno. Je bila t. i. velika reforma le pretveza, da bi italijanski narod laže požrl manjšo reformo, ki bi bila le delček sedanje? Praktična uresničitev le dela te grozne obljubljenе reforme bi za srečne šolarje gotovo predstavljajal oddih, srečno, sprejemljivo rešitev pred še hujšim zlom celotne reforme. Hvaležnost, ki jo lahko nesrečna šolska mladina izkaže Berlusconiju ob naslednjih volitvah se lahko pokaže, če se on odreče uveljavitvi nove reforme ...

Kaj pa zakoni za avtohtone manjšine? Nam bodo vsaj ti lahko ohranili dosedanje »privilegije«? »Privilegije«, za katere so naši predniki tako drago plačali in za katere se še vedno borimo mi sami ...

Izkušnja, ki so jo slovenski zamejski dijaki pridobili pa je gotovo najpomembnejša stvar. Ta

izkušnja je sploh edina stvar, ki je zares koristna za njihovo prihodnost. Dejstvo je, da se sedaj močneje zavedajo, da se je mogoče upreti nepravilnosti, ki prihaja z vrha. Vrha države, v kateri smo se rodili in ki je za nas, navadne državljane, vedno manj prijazen.

Slovenija, država, ki nam lahko pomaga ... a nam bo pomagala? Šolska reforma, ki je tako očitno negativna, bi morala takoj priklicati pozornost evropske javnosti, slovenske pa sploh. Bodo slovenski politiki priskočili na pomoč zamejcem ob tej neverjetno srednjeveški italijanski godlji? Ali je bolje, da se slovenski zamejski študenti kar preselijo v Slovenijo, kjer vlada bolj sprejemljiva šolska politika? Odgovore na vsa ta vprašanja nam bo prinesla samo prihodnost...

Vida Forčič



»Po NEVIHTI« (NEŽA KRAVOS, AKRILIK NA PAPIRJU, 2007).

DOMOLJUBJE IN NARODNJAŠTVO PRI MLADIH - izgubljeni vrednoti?

V divji razburkanosti vsakdana največkrat pozabimo na duševno plat življenja in na nekatere temeljne vrednote, katerih je duševnost edina nosilka. Med temi je po mojem mnenju najpogosteje zatisnjeno v temen kot naših misli prav domoljubje, pojem, ki zaobjema obširno paleto zares edinstvenih čustvenih vsebin.

Domoljubje je ljubezen in navezanost na domači kraj. Ob tem pa pomeni domoljubje tudi pojmovanje celotnega, širšega kulturnega obzorja, ki je lasten nekemu narodu, je kot zibelka vsega dobrega, izvirnega in plemenitega, ki je nastalo prav po zaslugi ljudi, ki so s svojo zemljo, s svojim krajem imeli tako tesen odnos. Domoljubje pa je tudi želja po ščitenju lepote in – v času nevarnosti – tudi obstoja domačega kraja, želja po ohranjanju običajev, hrepenenje po lepši in svetlejši prihodnosti zemlje, na kateri smo se rodili. Razvidno je, da je domoljubje zelo plemenito in raznoliko življenjsko čutenje. Mnogo velikih osebnosti si ga je pravzaprav izbralo za svoje poglavitno načelo: postalo je ideal, za katerega je vredno dati življenje. Nešteto takih tihih prič ljubezni za svoje ljudi in svojo zemljo počiva že zdavnaj v miru in ve, da tisti pogum ni bil zaman.

Dandanes se teh junakov večkrat spomnimo, in to predvsem na proslavah in svečanostih ob dnevih, ko je domoljubni čut v ljudeh navidezno na višku in vse ponovno preveva tisti občutek ponosa, da si del nekega matičnega in enotnega narodnega telesa.



Tako čustvovanje do navidezno neopredeljivih in nedotakljivih pojmov – kot sta namreč dom in domovina – je neverjetno globoko, napeto in tudi prijetno.

Napete strune domovinskega ponosa pa se žal med mlajšimi generacijami čedalje sproščajo in domoljubna drža postaja

vseskozi ohlapnejša. Pozablja se na nekam širše vsebine, ki presegajo lastni interes, prezira se splošna dobrobit prav vsakega, ki pripada neki narodnostni skupnosti. Kot v odnosu do skorajda vseh družbenih človekovih vrlin se žal tudi s tega vidika v boju za prevladovanje nad človekom vse pogosteje izkažeta brezbriznost ter apatičnost, domovinski čut in nagnjenost k vsakršni obliki žrtvovanja za splošno dobro pa premagana in potlačena ležita na tleh.

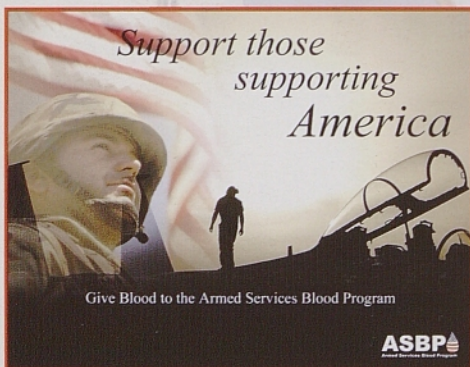
Večkrat se med nami pojavi tudi le navidezna domoljubna drža, pri kateri gre za blago razkazovanje domoljubnih pogledov, ki pa niso pristni in odkriti. So le fasada, namenjena obvarovanju lastnih interesov, ugleda, imena. V mojih očeh so namigi na take poglede glede na »širjenje domovinskih vrednot« še bolj zaskrbljujoči od preostalih brezbriznih in neopredeljenih načel. Razžalostujeta me predvsem nedoslednost ter nagnjenje k iskanju pretveze, da so sami edini pravi nosilci domoljubja.

Da bi se teh ponižujočih opredelitev otresli in se končno res zagnano zavzemali tudi »za dom in rod«, bi bilo primerno, da bi se mladi z isto vnemo posvečali obujanju preteklih junaških dejanj, ki so našemu narodu omogočila preživetje, in skupnemu delovanju za uveljavitev pravic naše narodne skupnosti. Vse dejavnosti, ki v svojem bistvu namreč nosijo tudi seme domoljubja, so neprimerno bolj prodorne in uspešne. Najpomembnejše pa je, da so plemenitejše, saj s svojim domovinskim čutom kažejo na živ in ponosen narod, ki se zavzema zase in mu ni vseeno za svojo usodo.

David Požar

Desno: "Dulce et decorum est pro patria mori".

Spodaj: domoljubje in patriotizem sta v ZDA zelo čuteni in prisotni vrednoti. Te izražajo z ljubeznijo do zastave, militarističnim čutom, a tudi s športnim navijanjem za domačo ekipo.

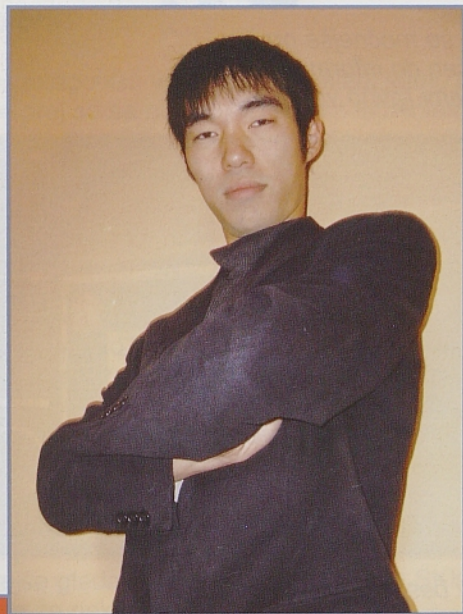


»CHANGE«



Veliko ljudi misli, da je bila ameriška predsedniška izvolitev 2008 zgodovinska – prvi afriško-ameriški predsednik v Ameriki. To pomeni, da še vedno ocenjujemo dogajanje z logiko rasizma – Obama je »njihov.« Če pa razčlenimo Obamov ekonomski in politični program, bo naš zorni kot drugačen. Torej, zakaj je bila ta izvolitev zgodovinska? Obama je vedno govoril o t. i. »change« v Beli hiši. Kaj je ta »change« pri

Na slikah: Tomaz Hašimoto in novo izvoljeni predsednik Barack Obama.



nas, v Trstu, v Evropi? Ali je Obama za nas le »prvi afriško-ameriški predsednik«?

Za Evropejce ni njegova ekonomska politika tako pomembna razen carinskih tarif (davka, ki ga država določa ob izvozu in uvozu blaga) in vsega, kar je z njim povezanega, npr. menjalni tečaj. Tarifna politika pa je v pristojnosti senata, sicer tudi Zvezna rezerva (Centralna banka Amerike) vpliva na menjalni tečaj (na primer dolarja z

evrom). Obama lahko postavi nov ekonomski red, vendar uveljavljanje le-tega zahteva tudi soglasje drugih političnih teles. Seveda, če bo ameriška ekonomija uspešna, bo uspešna tudi evropska.

Vojaško govoreči Obama nas bo – podobno kot McCain – prosil za več vojaške pomoči v Afganistanu, morda tudi kje druge. Obama nam ni še pokazal, kaj točno hoče v svetu ta nova Amerika. Gotovo je, da

namerava umakniti čete iz Iraka: ampak kako bo rešil probleme v sosednjem Iranu? Ko bodo Američani odšli (beri: ušli) iz Iraka, bo Iran seveda napolnil politični vakuum, ki bo nastal. Obama ima dober načrt jedrske razorožitve, ne samo za Ameriko, ampak tudi za Bližnji vzhod – vendar ga bo izvedel brez Irana, ki skrivaj kupuje in prodaja jedrsko tehnologijo in material? Na žalost zaradi trenutne ekonomske krize strateška politika ZDA in svetovni mir nista bila nikoli v središču pozornosti predsedniških diskusij.

Nekateri ljudje mislijo, da je Obama ekstremist socialnoekonomske politike. V nekem radijskem intervjuju v Chicagu je rekel, da je »prezdelitev bogastva« potrebna, in je izrazil željo, da bi vrhovno sodišče naredilo več za ljudi. Vendar pa je nepremišljeno, da ga imenujemo »marksist«, ker tudi on sam dobro ve, da mora njegova politika ostati v mejah ameriške ustave.

Obama je mlad ideolog, o njem ne vemo še veliko. V preteklosti je bilo v Evropi veliko ideologov -dobrih in slabih – in zato smo glede ideologov postali pesimistični. Po mojem je zelo važno, kako se bo naš pesimizem s časom spremenil (change), in to bo končno pozitivno vplivalo na prejšnje predsodke o Obami in o Ameriki. Konec koncev je Obama novi predsednik Združenih držav Amerike; mi pa bomo šele potem spoznali, kaj bo naredila ta nova Amerika.

Tomaz Hašimoto



The End of Spend. How Would You Cope With a Recession? Kinsley on The New Stem Cells Will Smith: The Global Movie Machine



INTERNET, ELEKTRONSKA POŠTA, VERIGE: navodila za uporabo

Če si uporabnik elektronske pošte, beri dalje. Mogoče spadaš med tiste, ki poslana informacije preverjajo; mogoče pa spadaš med druge, ki pošljejo dalje vsako pošto, ki jo prejmejo, naj bo to informacija o domnevem zaprtju msn-ja ali pomoči kaki betežni deklici. To pisanje je namenjeno tebi, ki spadaš v drugo kategorijo.

1. TOČKA

ZBUDI SE!! Vem, da ne uporabljaš računalnika med spanjem, pa vendarle ... Včasih se sprašujem, ali so moji prijatelji budni ali ne, ko mi pošiljajo elektronsko pošto. Zanimiva anekdota, lepa zgodbica, zabavna smešnica ... vse to sprejemem. Živci pa mi začno popuščati, ko berem take in podobne naslove: »Poskusi, morda deluje!« Seveda bi morala biti že zdavnaj mrtva, pokopana, pohabljen, nesrečna v ljubezni, v službi in še kje, če bi verjela vsem tem sporočilom. Če gre verjeti tem sporočilom, je deklica, zbolela za levkemijo ali katerekolo drugo bolezen, stara pet let približno od leta 1997. Verjetno se tudi ti spomniš afere o bonsai muckih (če se je ne spomniš, jo boš z lahkoto preveril na internetu).

2. TOČKA

KAJ SE ZGODI, KO POŠLJEŠ TAKO ELEKTRONSKO POŠTO NAPREJ?

- Prejemnik bo spet živčen, ker prejema pošto, ki je nesmiselna in neuporabna.
- Prejemnik si bo ustvaril slabo mnenje o tebi, ker pošiljaš pisma z neresničnimi dejstvi, ne da bi preveril, ali so verodostojna. Zdel se mu boš namreč zelo naiven.
- Prejemnik bo prejemal ogromno »spamov«, reklamnih oz. virusnih sporočil. Zakaj? Ker se taka pošta navadno pošilja naprej, ne da bi brisali poštna naslove prejšnjih prejemnikov, kar je zelo vabljivo za vse tiste, ki se ukvarjajo z virusi in reklamami. To se bo dogajalo tudi s tvojo elektronsko pošto.

3. TOČKA

KAKO PREVERITI, ALI JE INFORMACIJA RESNIČNA ALI NE?

Nič enostavnejšega! Z metodo, ki jo uporabljaš tudi pri pisanju šolskih referatov ali raziskav

(kopiraj&prilepi). Z miško označiš tisti del besedila, ki nosi največ informacij, in nato na enem izmed iskalnikov preveriš rezultate. Če gre za eno izmed mnogih neumnosti, se ti bo med zadetki prikazala tudi beseda »antibufala« (če iščeš v italijanščini, seveda). Tam boš lahko preveril/a, koliko je resnice v teh pismih. Ne nanašaj se le na en vir. Vedno preveri na več spletnih straneh.

Lahko pa uporabljaš še močnejše orožje: svojo pamet! Bodi kritičen do informacij, ki prihajajo do tebe. Ne verjemi ravno vsemu. S tem se boš

najlažje izognil podajanju napačnih informacij. Preglej pismo, preden ga pošlješ. Besedila takšnih verig so namreč zelo pogosto nekoherentna. Na začetku zatrjujejo nekaj, na koncu pa nekaj drugega.

Če ni veliko podatkov v besedilu, lahko že upravičeno domnevaš, da gre za neumnost, saj so taka pisma osnovana prej na splošnih domnevanjih kot na konkretnih podatkih.

Če boš upošteval/a ta navodila, bodo prejemniki tvoje pošte veseli, ko bodo videli tvoje ime med pismi v svojem poštnem predalu. Nič ni slabega v tistih sporočilih, ki prinašajo lepo misel ali lepe želje. Pazi le, da jih ne bo preveč, saj se tudi teh lahko kdo naveliča. Bodi pazljiv/a tudi takrat, ko vnašaš poštna naslove svojih prijateljev. Nekateri mogoče nočejo, da bi vsakdo poznal njihov naslov. Upoštevaj torej njihovo mnenje in skrij naslove prejemnikov.

Prijetno deskanje po internetu in lepo spletno dopisovanje, brez odvečnih in neresničnih informacij!



SKK in MOSP

MARTINOVANJE ZA MLADE

Predstavila se je mlajša gledališka skupina SKK

Prijetno vzdušje ob smehu, sladkih receptih in dobri kapljici. Tako je potekel Martinov večer za mlade, ki sta si ga zamislili društvi Slovenski kulturni klub (SKK) in Mladi v odkrivanju skupnih poti (MOSP). Izpeljali sta ga v Peterlinovi dvorani v četrtek, 20. novembra.

Protagonisti večera so bili mladi sami. Najprej se na svojem prvem letošnjem nastopu izkazali člani mlajše gledališke skupine Slovenskega kulturnega kluba. Gre za deset mladih, ki obiskujejo nižje letnike višjih šol in ki so se vključili v gledališki krožek SKK lani ali letos. Pod mentorstvom Lučke Peterlin in Helene Pertot so pripravili hudomušen prizorček z naslovom »Lepi zdravnik«. V zdravniški čakalnici se srečajo vaška dekleta, ki so vsa odkrila simptome raznih bolezni prav v istem obdobju – in sicer ko se je v vas priselil mlad, lep zdravnik. Publika, ki so jo sestavljali člani ostalih krožkov SKK-a in MOSP-a, njihovi prijatelji in nekateri sorodniki, se je počeno nasmejela ob zabavnih situacijah, mladi pa so s sproščenim igranjem dokazali, da bodo vredni nasledniki starejše gledališke skupine, ki v okviru SKK deluje že nekaj let.

Po nastopu so prišli na vrsto ljubitelji sladkih dobrot in žlahtne kapljice. Nekatero članice obeh društev so namreč spekle pecivo za tekmovalje, prav vsi pa so ga lahko okusili in oce-



nili, katero je najboljšo. Čeprav so se izkazale vse društvene »slašičarke«, so prisotni določili, da si nagrado – ki jo je darovala draguljarna Malalan z Opčin – zasluži Valentina Oblak, ki je spekla slastno sacher torto.

Nazadnje so mladi prisluhnili še degustatorjema Mitji Petarosu in Mateju Susiču, ki sta vodila pokušnjo vin. S pomočjo članice Neže Milič, ki študira agronomijo, sta izbrala steklenico terana in vitovske kraškega pridelovalca, malvazijo z Brega in sauvignon z Goriških brd. Pri vsakem vinu sta nanizala glavne značilnosti, ob tem pa sta mladim skušala posredovati vedenje o tem, kako ga je treba piti, da vino ni škodljivo, da lahko v polnosti okusimo kakovost vina ter da lahko cenimo delo naših vinogradnikov.

Prijeten večer se je zaključil ob prijateljskem klepetu. Že v naslednjih dneh pa so se mladi zopet posvetili vsak svojemu krožku: starejša gledališka skupina vadi novo igro, nekateri njeni člani pa se obenem odpravljajo na gostovanje k slovenskim rojakom v Stuttgart, člani časnikarskega krožka so pripravili novo številko revije Rast, članice plesne skupine pa se s študijem nove koreografije pripravljajo na nastop, ki bo na začetku decembra, mednarodni krožek pripravljajo izmenjavo z mladimi iz Švice, člani likovnega krožka pa vsak teden skupaj z barvami prelivajo na papir svojo ustvarjalnost. Kdor želi vedeti več o delovanju krožkov SKK-a in MOSP-a, lahko obiše njun blog na naslovu: www.mosp-skk.blogspot.com.

Na slikah: v čakalnici lepega zdravnika. Mlajša gledališka skupina Skk je zabaven prizorček prvič postavila na oder na Martinov večer.



ZA ZROLANE SLADKOSNEDE



Jesensko deževno obdobje se je začelo, zima nas bo kmalu zvalila v svoj mrzli objem, študij pa nas je priklenil na knjige in zvezke. V takih žalostnih, duhomornih in sivih dneh je gotovo pravi dobrodejen lek posedanje pred kaminom ob prasketanju živahnega ognja, medtem ko zunaj brije mraz in zavija burja... Kaj pa je boljšega, če se medtem še posladkamo s kako okusno, a ne preveč težko izvedljivo sladico?! Če vam prvi del programa ne bo uspel, zaradi pomanjkanja kamina, pa se vsaj preizkusite ob bolj razširjeni in uporabni plinski pečici ...

Ali obstaja sploh kaj boljše-ga od čokolade? Bela, črna, navadna, z lešniki, z vsakovrstnimi kremami in likerji ... Če pri peki nočete pozabiti te izvrstne sestavine v omari, vendar hočete pri tem očarati vaše goste, vam svetujem ta preprost, a učinkovit recept.

ČOKOLADNA ROLADA Z VANILIJINO/ČOKOLADNO KREMO

Za pripravo okusne rolade rabimo **4 sveža jajca**, približno **4 žlice sladkorja** in **3 moko**. Če želimo temen biskvit, dodamo **2 žlici grenkega kakava**. Odmerimo še **pol vrečke pecilnega praška**.



Za pripravo biskvita ločimo beljake od rumenjakov in beljake stepemo v trd sneg. V tega vtepe-mo sladkor, dodamo rumenjake in stepamo, da masa dobro naraste (da nastajajo mehurčki). Moko, pecilni prašek in kakav premešamo in presejemo, nato umešamo v ostalo testo.

Na precej širok pekač namestimo pergamentni papir in nanj polijemo testo (debelo pribl. 1 cm). Peči se mora pribl. 8 minut pri 220 stopinjah.

Ko se testo dobro popeče, ga morate takoj ločiti od papirja ter ga namestiti na belo krpo, posuto s sladkorjem. Biskvit v krpi takoj zavijte, tako bo med hlajenjem obdržal obliko rolade.

1.KREMA

To je vanilijina, zelo okusna krema, ki jo pripravimo v 15 minutah. Rabimo zavitek vanilijevega pudinga, 2,5 dl mleka, 100 g masla in nastrgano lupino ene limone (ali žlico ruma). Svetujem jo predvsem, če je vaš biskvit čokoladen; kontrast temnega biskvita in svetle kreme ni samo okusen, ampak tudi slikovit!

V večji lonec damo puding, sladkor in 3 žlice mleka, ter toliko časa mešamo, da postane gladko. Tačas v drugem lončku zavremo preostalo mleko in dodamo k pudingu. Vse skupaj postavimo na ogenj in mešamo, dokler se masa strdi. Lonc postavimo v mrzlo vodo, da se ohladi, med tem pa večkrat premešamo, da ne nastane na vrhu skorjica. Med hlajenjem dodamo limonino lupino (oz. rum). Maslo, ki mora biti precej mehko, zmešamo s pudingom.

S kremo namažemo rolado in jo trdno zvijemo. Nato jo namažemo še po zgornji strani in jo posipljemo s čokoladnimi kodrčki

ali čim drugim.

2.KREMA

Preprostejšo smetanovo kremo pripravimo s smetano in belo ali katerokoli drugo čokolado.

Smetano stepemo, da postane skoraj trda, vanjo dodamo stopljeno čokolado in mešamo, dokler se zmes ne spoji. Svetujem vam, da sami stepete svežo smetano, ki je bolj primerna za rolade in je tudi bolj okusna. Pri pripravi smetane pa nikar ne pozabite na posebne praške za trdnost (npr. pannafix). Če vam kalorije ne belijo glave, lahko biskvit namažete tudi s čokoladno kremo oz. stopljeno čokolado.

Roladin biskvit pa lahko napolnete še s sadnimi marmeladami, sladoledom, sadjem, itd. Važno pa je, da ga na krožniku predstavite s sladoledom, čokoladnim sirupom in velikim sladkosnednim nasmehom.=)

Dober tek!

Julija Berdon



O ZAČETKIH ... IN ŠE ČEM

Misli o štartu in štartih

Začne se dan v rosнем in tihem jutru in začne se noč v sramežljivi rdečini neba. Začne se pomlad s prvim brstenjem nekega zvončka v skrivnem vrtu in začne se zima z zadnjim odpadlim listom, ki ga v hladni noči odnese ledena sapa v neznano.

Začetkov je nešteto, tako kot je nešteto zgodb, ki se iz njih raztezajo, prepletajo in druga drugi vsakič znova pišejo nove uvode in nenapovedljive zaključke. In verjamem, da je vsakdo izmed nas nosilec številnih začetkov. Takih drobnih, ki jih v vsej njihovi lahkosti odnese piš pozabe, in pa takih, ki ostanejo globoko v duši, ker zahtevajo od človeka dolg v obliki truda, žrtvovanja, včasih tudi solz, da se lahko prebije skozi. To so tisti začetki, ki so za posameznika prelomni, ker mu obljublajo razvoj, napredovanje in nadgradnjo življenjske poti, a od njega terjajo, da osvoji delec neznanega ozemlja, ki se nahaja onkraj njegove miselne meje domačega in varnega. In takrat se človeka polasti posebno stanje duha, v katerem se giblje kot pobesnelo nihalo med željo, da bi ostal večno prisesan na tako boleče, a tako domače in varne ideje o lastni ranljivosti, zmotljivosti in nemoči, ter notranjim klicem, ki ga bodri k poskusu, naj le zaupa vase, naj se dvigne daleč stran od znanega in vzleti v neznano ter odkrije, kaj se skriva za tančico nedoumljivosti.

In ko nastopijo tisti »skupni« začetki, kakršni so začetek novega koledarskega leta, pomladi, vstopa v šolo, vrnitve v službo, začetek počitnic, zime ... tedaj zaveje vsenaokrog nek poseben žar, ki ga rutina v svoji privajenosti na ponovljivost nima moči spoznati. Začetek se vsakič zaleskeče v drugi barvi vznemirjenja, sramežljivo zardeva ob nepričakovanih razkritjih in v prebe-

denih nočeh skriva obraz v svoje prosojne dlani ob slutnji, da bo morda nekega dne iz njega zrasla zgodba. In čeprav se ti »skupni« začetki ciklično ponavljajo v enakomernih časovnih razmikih, se ljudi takrat vsevprek polasti neslišna, a silovita in intenzivna vročica, ki izzove najbolj skrite želje, sanjarije in upe, da privrejo na površje duše in kličejo k uredničnosti in oživitvi. Tedaj se človek znajde v precepu, v tistem mesečniškem nihanju med ustaljeno navado in novim začetkom. Tam pred njim čaka novo obdobje, ki mu lahko sam izbere poteze, ga zaznamuje s povsem novim izrazom ali preslika nanj starega. To, kar mora narediti, pa je izbira, ki se nekega dne v neskončno majhni, neizmerljivi čarobni časovni enoti kot za čuda le izkristalizira v odločitev, v prapočelo vsake velike zgodbe. A odločitve niso le prazne obljube. Od človeka zahtevajo dejavnost, preseganje samega sebe, lastnih dvomov in strahov o tem, ali bo uspel v zastavljenih namerah. Zahtevajo preseganje tistega človeško bolestnega hrepenenja po tem, da bi bili sprejeti in ljubljene, ki včasih zavira naš pogum in pripravljenost, da tvegamo, spet drugič pa nas spelje do začetkov, ki si jih sami resnično ne želimo, za katere se ne odločamo s srcem in čutimo, da so napačni, a jih kdaj vseeno uberemo.

Kljub temu rada verjamem, da za slehernega med nami nastopijo tisti pravi začetki, ki pa jih vsakdo začuti in prepozna le sam pri sebi. Takrat z gotovostjo ve, da je nastopil njegov trenutek, čas, da se loti novega začetka, da sprejme nove izzive, doda barve svojemu življenju in deli, kar mu je ljubše, s tistimi, ki so pripravljeni na strpno, nesebično in iskreno izmenjavo misli, občutij in skupnih trenutkov. Pogosti so očitki,



(dalje na 8. strani) ►►



MIKLAVŽEVANJE V STUTTGARTU

Gledališki krožek Skk je bil od 5. do 8. decembra na obisku pri Slovencih v Stuttgartu in Pfullingenu, kjer so dvakrat nastopili z igrico Medvedek Pu. Obisk pa je bil tudi priložnost za ogled Stuttgarta in Tübingena po Trubarjevih sledih.



(foto M. Susič in M. Maver)



◀ (dalje s prejšnje strani)

da so ljudje, zlasti pa mladi v sodobnem času pasivni in premalo zavzeti za to, da bi sami nekaj doprinesli k boljši družbi, toda mislim, da ostajajo pasivni iz strahu pred sodbo, osmešenjem, porazom ali ponižanjem. Poskusimo s tem, da sprejmemo ljudi, ki nas obkrožajo, četudi vemo, da za nas niso vsi enako pomembni, toda poskusimo jim vsaj vlitii občutek, da se jim s korakom v neznano z naše strani ne bo zgodilo nič zastrašujočega, in obljubimo si, da jim ne bomo prizadejali nič hudega. Naučimo se počakati tiste, ki se umaknejo korak nazaj, spodbujamo tiste, katerih sreča nam nekaj pomeni. Morda bo tako komu začetek manj zastrašujoč in bo tudi njemu dano pustiti svojo sled dobrote.

Verjamem, da bo ta jesen tako kot vse prejšnje polna novih začetkov. Za nekoga bo to vračanje v tišino, začetek drugega bo glasen in poln

čebljanja. Nekdo si bo začetek izbral sam, nekomu ga bodo zapisali drugi. Nekje se bo možki odločil za spopad s svojimi strahovi, otrok bo hodil naokrog z nerazložljivim nasmehom na obrazu, ženska bo spoznala, da mora počakati, starec si bo obljubil, da bo tokrat vse drugače, ti boš odločil, da je čas za priznanje zamolčanih resnic... In še naprej bomo kot vsako jesen, vsak letni čas, vsak dan drug mimo drugega hodili po ulici. Vsak s svojim spremljevalnim oblačkom želja, sanj in hrepenenja, vsak s svojim tihim začetkom. In mimo bo stopil starejši gospod s čepico poveznjeno na glavi in nihče si ne bo niti predstavljal, da njegov začetek diši po ravnokar nabranih jagodah in zveni v notah napeva polnega ljubezni.

Maja Smotlak